

הדלקת נרות	צאת השבת	רבינו תם
16:19	17:10	17:44
16:17	17:08	17:39
16:17	17:08	17:38
16:19	17:10	17:43

*לנוהגים 40 דקות: 15:59

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעורו השבועי של הרב"ג עזר ארז שליט"א

"האור הגנוז שעתיד הקב"ה להאיר" עוזבים את ברסלב

כל החסידים ורבינו נאלצו לעבור את הנהר וישבו על גבעה כל הלילה וראו איך הבתים כמובן שכולם היו בצער עצום, בכל אופן זה היה הבתים ואי-אפשר לכבות את השריפה. רבינו ישב כל הלילה והסתכל על האש הזאת והיה בשמחה גדולה ואף אחד לא ידע על-מה ולמה. במוצאי"ש רבינו אמר לארגן מיד את כל החפצים, עוזבים את ברסלב ועוברים לגור בעיר אומן - אף אחד לא הבין למה, ובאמת תוך יומיים וחצי ארגנו את כל הצידוד ואת כל החפצים של רבינו ויצאו מברסלב בכרכרה עם סוסים לאומן. בעגלה רבינו אמר לר' נתן: משמיים הראו לי באותו לילה שראיתי את האש את כל מה שעתיד להיות עד שיבוא משיח צדקנו ואני חייב לעזוב. עכשיו מתחילה כל הדרך של הגאולה.

מגדולי המקובלים באיטליה

כשמסתכלים על הנרות של חנוכה אפשר לקבל הארה מהאור הגנוז - כל העניין של חנוכה שאנחנו זוכים להאיר את האור הגנוז. יש ספר שנקרא 'שומר אמונים הקדמון', כתב אותו אחד המקובלים הגדולים באיטליה, קראו לו ר' יוסף אירגאס. הוא כותב כך: בחצי שעה שמאיר נר חנוכה, יש בזה בחינה יותר גבוהה מהמנורה בבית המקדש, מכיוון שבחצי שעה מאיר אור בית המקדש ממש. המנורה של בית המקדש האירה אור מאוד גדול בבית המקדש אבל נר חנוכה מאיר בכל בית ובזה נר חנוכה יותר גדול אפילו מהמנורה. כל גדולי הצדיקים והמקובלים מביאים את השומר האמונים הזה ואומרים שכפשוטו בחצי שעה הראשונה יש לנו הארת בית המקדש ממש בכל בית. חנוכה זה הבחינה שנקראת האור הגנוז - בוודאי שיש בזה אין-ספור סודות שאנחנו לא יכולים לדעת ולא יכולים להבין מה זה האור הגנוז, אבל אנחנו יכולים להתבונן בזה

האור הגנוז האיר
פעם נוספת 12 שעות
ביום השישי מהנץ
החמה ועד לשקיעת
החמה, ועוד 24 שעות
של השבת - סה"כ 36
שעות - כל זה מובא
בירושלמי במסכת
ברכות. הרוקח מביא את
הגמרא הזאת ואומר: כך
קיבלתי שכל נר חנוכה
מאיר שעה אחת
מהאור הגנוז.

מעט: למעשה האור הגנוז נברא ביום הראשון של בריאת העולם וזה כתוב בתורה 'ויאמר א-לקים יהי אור ויהי אור'. הבריאה הראשונה זה האור וזה האור הגנוז. כשכתוב בתורה על בריאת האור, עיקר המשמעות זה חוכמה בינה ודעת, כשאדם זוכה להבין ולהשיג דברים בפרט אם זה בתורה זה נקרא שהוא קיבל עכשיו אור

האור של התורה-חכמת אדם תאיר פניו

כל הבנה והשגה שאדם מבין ומשיג בתורה הקדושה זה נקרא האור של בריאת העולם אבל יש את האור הנגלה ויש את האור הגנוז. האור הנגלה זה התורה שאנחנו לומדים ומבינים, אם זה פסוק, הלכה או משנה. ברגע שאדם לומד משהו ומבין אז באותו רגע הוא מקבל את הבחינה של האור של התורה, זה נקרא שהאור של התורה מאיר בו, לכן הפסוק אומר: 'חכמת אדם תאיר פניו' - החוכמה וההבנה של האדם זה למעשה האור של בריאת העולם.

עזרת השם נעסוק בעניין החנוכה. יש ספר שנקרא 'הרוקח', את הספר הזה חיבר אחד מגדולי הראשונים שהיה מגדולי התוספות, שמו הוא ר' אליעזר מגרמיזא. החיד"א כותב על הספר הזה שכל חידוש שכתוב בספר הרוקח, ר' אליעזר קיבל את זה מאלוהיו הנביא. הרוקח מביא גמרא במסכת ברכות בירושלמי, שם הירושלמי מביא חידוש: בשעה שהקב"ה ברא את העולם, הדבר הראשון שנברא זה האור 'ויאמר א-לקים יהי אור ויהי אור' - זה נקרא 'סוד האור הגנוז', זה לא האור שמאיר לנו עכשיו אלא זה האור שעתיד הקב"ה להאיר לעתיד לבוא.

שעה אחת מהאור הגנוז..

הקב"ה גנז את האור הגנוז ביום רביעי בבוקר בנץ החמה מכיוון שזה היה היום שהקב"ה תלה את המאורות בשמיים שזה השמש, הירח והכוכבים ומאז במקום האור הגנוז התחילו להאיר בעולם השמש, הירח והכוכבים - הדבר הזה מובא בהרבה ספרים אבל בירושלמי כתוב שבנץ החמה של יום שישי של בריאת העולם, הקב"ה חזר להאיר את האור הגנוז, מכיוון שהיום הזה זה היום שהקב"ה ברא את אדם הראשון ואדם הראשון זה תכלית הבריאה, לכן החזיר הקב"ה את האור הגנוז להאיר פעם נוספת ביום שישי בבוקר, כל זה לכבוד בריאת אדם הראשון. לאחר שאדם הראשון חטא ונגזר עליו הגירוש מגן-עדן, הקב"ה רצה לגנוז את האור - אומר הירושלמי שאז באה השבת הראשונה וביקשה מהקב"ה להשאיר את האור הגנוז עד לאחר השבת - הקב"ה קיבל את בקשתה של השבת והאור הגנוז נשאר להאיר עד מוצאי-שבת. לאחר אותה שבת הקב"ה גנז את האור הזה עד לעתיד לבוא - יוצא סה"כ האור הגנוז האיר פעם נוספת שתי-עשרה שעות ביום השישי מהנץ החמה ועד לשקיעת החמה

ועוד עשרים-וארבע שעות של השבת - סה"כ האור הגנוז חזר להאיר שלושים-ושש שעות - כל זה מובא בגמרא בירושלמי במסכת ברכות. הרוקח מביא את הגמרא הזאת ואומר: כך קיבלתי שכל נר חנוכה מאיר שעה אחת מהאור הגנוז.

בברסלב בוערת אש (א' בא"ר תק"ע)

מובא בפשט הגמרא והרמב"ם פוסק את זה להלכה וזה מובא גם בתורת הסוד שחצי שעה זה עיקר ההארה של חנוכה. לכן היו צדיקים שהיו יושבים מול נרות חנוכה ולא עושים שום דבר, רק מסתכלים על הנרות, והם היו מעידים שהם ראו בנרות חנוכה את כל מה שעתיד להיות כל השנה עד חנוכה הבא. איפה מצאנו שמסתכלים על אש ואפשר לראות את העתיד? כידוע כשרבינו היה אדמו"ר ומנהיג, למעשה רוב הזמן הוא היה גר בברסלב ולא באומן. בא' באייר תק"ע זה היה שבת ר"ח אייר, בליל שבת פרצה שריפה וכמעט שרפה את כל ברסלב, באותה תקופה היו בתים מעץ.

העלון מוקדש: להצלחת כוחות הביטחון, החיילים היקרים שלנו, וכל לומדי התורה!

לרפואת הגוף והנפש של כל הפצועים

ולחזרה של כל החללים במהרה.

ולהבדיל לעילוי נשמת כל הנופלים במלחמת חרבות ברזל - השם יקום דמם!

בעזרת השם, רק ביחד ננצח!!!

לקבל בחנוכה ניצוצות מהחוכמה הגנוזה

האור הגנוז זה חוכמה ודעת אבל מסוג וממין אחר מהחוכמה שאנחנו יכולים להשיג היום שזה האור הנגלה. היום אנחנו לא יכולים להשיג את החוכמה הגנוזה אבל אנחנו יכולים לקבל ניצוצות מהחוכמה הגנוזה של סוד האור הגנוז ובחנוכה אדם יכול לקבל מקיום מצוות נר חנוכה ומההסתכלות בנרות את בחינת החוכמה שתאיר לעתיד לבוא. צריך קצת להתבונן עד כמה שאנחנו יכולים להבין מה זה האור הגנוז וכדי להתבונן בדבר הזה נביא דוגמא ממקום אחר - בספר ישעיה יש נבואה של נחמה לאחר החורבן. הקב"ה אומר לעמ"י 'נחמו נחמו עמי יאמר א-לקים'. הקב"ה מנחם אותנו ואמר לנו: אני לא עוזב אתכם לעד, עוד יהיה תיקון לבית המקדש. שואלים המפרשים מדוע יש כאן לשון כפולה (נחמו נחמו)? נחמו אחד זה האור הרגיל, נחמו נחמו עמי זה סוד האור הגנוז. מה ההבדל בין להגיד פעם אחת נחמו לבין להגיד פעמיים שזה נחמה כפולה? מובא בספרים משל או דרך להבין מה זה הנחמה הכפולה:

כשהוא נזכר בזה יש לו צער מאוד גדול

..לא עלינו ולא על אף אחד מישראל אדם חלה במחלה מאוד קשה ובעקבות זה הוא צריך לשכב שנה בבית החולים. אחרי שנה של מצב מאוד לא נעים, ברוך השם הקב"ה סייע ונשלחה לו רפואה, הוא יוצא מבית החולים - עצם זה שהוא בריא ויצא מבית החולים זה משמח אותו, יש לו שמחה מזה שהוא בריא עכשיו, אבל בכל פעם

שהוא נזכר במה שהוא עבר בשנה הזאת הוא מרגיש צער מאוד גדול - זה נקרא נחמה אחת, שאדם היה בצרה והוא יצא מהצרה הזאת. עצם העובדה שהוא יצא מהצרה הזאת הוא מרגיש שמחה ונחמה. מה זה נחמו נחמו עמי שזה נחמה על-גבי נחמה? שאדם זוכה להשיג את הטוב הגדול שהיה בכל השנה שהוא היה בבית החולים, עכשיו אדם מבין הבנה חדשה לגמרי: אני רואה איזה טוב נמשך עליי בזכות השנה שהייתי צריך לעבור בה את המציאות של המחלה ושל ביה"ח - עכשיו השמחה שלו היא שמחה כפולה, גם שהוא הבריא וגם שהוא היה חולה, מכיוון שעכשיו הוא מבין שעצם העובדה שהוא היה חולה זה בעצם טובה גדולה מאוד בשבילו

בחינה של מעין עולם הבא

..מידת הגאווה זה ההפסד הכי גדול שיש לאדם בעולם הזה. צריך לדעת שיש סיבה לכל מה שאנחנו לא מצליחים בין ברוחניות ובין בגשמיות - הגאווה. לפעמים הקב"ה מרחם עלינו אז הוא מעביר אותנו באיזה תיקון או באיזה צמצום ובזה הוא מתקן לנו את מידת הגאווה, אז כשיש לאדם את הצמצום והוא יוצא ממנו זה נחמה אחת, אבל כשאדם מבין שכל מה שהוא עבר זה בעצם רפואה, אז הוא שמח בדבר הזה שהוא היה צריך לעבור. הוא מבין שהצער שהוא עבר זה בעצם התיקון הכי גדול, אז הוא שמח גם על התיקון עצמו -

זה נקרא דעת כפולה שזה 'נחמו נחמו עמי' לכן אומר רבינו בתורה ד' בליקוטי מוהר"ן: 'כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא' - בעולם הבא כולנו נשיג איך כל מה שעבר עלינו זה בעצם טובה מאוד גדולה ואז אנחנו נשמח בכל, אנחנו לא נשמח רק על הדברים הטובים אלא על הכל..

כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו

..לעתיד לבוא כמו שאנחנו נשמח על הדברים הטובים, כך אנחנו נשמח על הדברים הלא נעימים פי 2, אנחנו נראה שמהדברים הלא נעימים צמחו לנו טובות יותר גדולות מאשר מהדברים הנעימים, מכיוון שזה הכל רפואה להכין אותנו לעתיד לבוא. כשאדם מתחיל להבין את הנקודה הזאת 'כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא' - זה כבר השגה שנקראת מעין האור הגנוז. הרבה פעמים יש דברים שמצערם אותנו בעולם הזה: יש כאלה שמצטערים על המקום שבו הם נולדו, אחד אומר: אשתי לא בסדר, הילדים לא בסדר, בעל הבית לא בסדר..

כשיש מועקת-הלב, מתחילה עקמומיות

אם יש לאדם איזה בעיה הדמים מיד רצים ללב לספר לו את זה, אז הלב מתחיל להרגיש את המועקה וכך אנחנו מרגישים את המועקות שבלב, וברגע שיש ללב מועקות אזי יש ללב עקמומיות ואז אדם כבר לא יכול לחשוב בצורה נכונה. צריך לדעת כלל: ברגע שאדם נמצא באיזה צער, התרגשות או כעס בלב - אזי כל מה שנראה, נחליט, נחשוב ונקבע לעצמנו, זה בוודאי לא האמת. אם אדם

מחליט החלטה בשעה שהוא כועס או שהוא בצער אזי אפשר להרוויח פה דבר אחד: מה שחשבתי זה בוודאי לא האמת - זה כלל גדול מאוד. הלב משדר למוח את המצוקה ואז המוח מתחיל להתבלבל יחד עם הלב ואז נעשה בלבול מאוד גדול בתוכנו. ככל שאדם מבין וזוכה להבין שכל מאורעותיו הם לטובתו, זה מתחיל להכניס את כל הזרימה של הדמים למהלך נכון, שזה מהלך שקט ורגוע. כשיש מהלך רגוע של הדמים ואדם רגוע בלב אזי מהמקום הזה אדם מתחיל להתבונן בחסדים של הקב"ה ואזי הוא מקבל שמחה-זה הסוד של השמחה.

נופלת לו פתקא משמיים

השמחה זה הרגשה שבלב, הלב מרגיש את השמחה. כשהלב מרגיש את המצוקות הוא לא יכול להרגיש את השמחה. עכשיו לפני הגאולה בכל יום אדם קם בבוקר, אומר 'מודה אני לפניך' ומיד נופלת לו פתקא משמיים עם 25 בעיות חדשות. מי שיש לו כל יום 25 בעיות חדשות צריך להגיד להקב"ה תודה שזה רק 25. יש כאלה שהבעיות שלהם זה סדרה חשבונית עולה, ביום ראשון זה 25 בעיות, יום שני זה כבר 35 בעיות וכן הלאה עד שאדם כבר אומר: אי אפשר לסבול את העולם הזה - היום רוב בני האדם אומרים שהם לא יכולים לסבול את העולם הזה מרוב

שיש להם בעיות. היום קוראים לזה בעיות רגשיות, מכיוון שכל הזמן הלב במצוקה..

כל שנייה העולם מתהפך מהצד הזה לזה

..אי אפשר כבר לסבול את זה, אז מה אנשים עושים? סיפור לי כמה רופאים 80% במדינת ישראל היום משתמשים בתרופות הרגעה, יש הומאופתי, כימי וטבעי. היום כולם צריכים את התרופות הרגעה מכיוון שלפני הגאולה כל הדמים רצים חזק. כל העולם זו במהירות עצומה, השיגעונות של הבני אדם מסובבים את כדור הארץ - כל זה בגלל שיש בירור שנקרא הבירור שלפני הגאולה. כדי לעבור את הבירור הזה בשלום זה חייב להיות ע"י הבחינה של האור הגנוז, הכוונה שאדם ילמד להתבונן שהוא לא מבין מה שקורה, כל שנייה העולם מתהפך מהצד הזה לצד הזה - צריכים לדעת שזהו סוד האור הגנוז. מה שאנחנו יכולים לעשות אנחנו חייבים לעשות לטובה, אסור לנו להתבטל בעולם הזה, צריך להתפלל שיהיה בסדר ולהשתדל לפעול בפועל מה שאפשר כדי לעשות את הדברים הטובים, אבל מעבר לזה אח"כ צריך

קחו חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם של הרה"ג עופר ארז שליט"א

02-650-29-29

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

מוקדש לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב רואי ששון הי"ד בן אסנת ודוד הי"ו ולע"נ החייל היקר והאהוב סמל אפיק טרי הי"ד בן אבשלום ואושרית הי"ו

2 אור הדעת | וישלח

לדעת: השם, מה שרצה רוצה, מה ששקרה, אני יודע שאני צריך להביא פרנסה...

אחרי 4 חודשים עם חובות של חצי מיליון
..פתחתי עסק. איך יכול להיות שאחרי 4 חודשים אני עם חצי מיליון שקל חובות בעסק אחרי שעבדתי מהבוקר ועד חצות הלילה ומסרתי את הנפש ועשיתי את הדברים הכי נכונים? אני לא יודע איך זה יכול להיות אבל ככה השם רוצה. אנחנו לא מבינים את זה, הכל מתהפך בעיניינים שאנחנו בכלל לא מבינים. הסוד של האור הגנוז זה נקרא סוד המשקפיים, הכוונה שכל הנקודה היא איך אנחנו מסתכלים על הדברים. אדם צריך לפעול ולהשתדל לעשות מה שהוא יכול, אבל אח"כ אדם צריך לדעת איך להסתכל על הדברים. להסתכל בצורה נכונה ולהבין שיש בורא לעולם שמנהיג פה את הכל ועושה פה איזשהו סדר, והסדר הזה הוא כולו הכנה לגאולה. אנחנו מבינים איך מכינים את העולם לגאולה? מאיפה אנחנו מבינים?? אנחנו לא מבינים את זה - כשאדם מסתכל ככה על הדברים, זה נקרא להסתכל במשקפיים במבט של האור הגנוז: שהכל לטובה רק שאנחנו לא מבינים את הטובה הזאת, ואז אדם באמת יכול לזכות להתחיל לקבל רגיעה. בלי זה אי-אפשר היום להיות רגוע.

להגיד תודה כי כל מה שקורה זה לטובה
אם אדם לא ממליך היום את הקב"ה, הכוונה להבין שיש בורא לעולם שמנהיג את העולם והוא עושה את הכל לטובה כדי להכין את כולנו לקראת הגאולה, אזי אדם

יכול היום לצאת מדעתו מרוב השיגעונות שקורים היום בעולם. כל העניין של רבינו זה לקבל את המשקפיים שמראות איך להסתכל על הדברים, לכן רבינו אומר 'כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא' והנדבך הנוסף של הדבר הזה הוא להתחיל להתרגל להגיד להקב"ה תודה על כל מה שעובר. בחנוכה מאיר האור הגנוז לכן קבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל להקב"ה מכיוון שכל העניין של להתקשר ולהתחבר עם האור הגנוז זה שאדם זוכה להגיד להקב"ה תודה. להגיד תודה מכיוון שכל מה שקורה זה לטובה. כשאדם יודע שבכל מה שקורה יש טובה גדולה מאוד אז הוא אומר תודה.

כל פרסי האוסקר בעולם
הנקודה הראשונה של האור הגנוז זה איך להסתכל על הדברים ולדעת שמה שאנחנו רואים עכשיו זה סרט, רק מה אל תיכנס יותר מדי חזק לסרט. יש במאי עולמי, לפני שישחטו אותו יתנו לו את כל פרסי האוסקר והבימוי בעולם וזה היצר הרע. מובא במדרש שבשעה שעמ"י היה במדבר 39 ימים אחרי שמשו רבינו עלה להר סיני לקבל את התורה, עפ"י האמת למחרת משה רבינו צריך לרדת ולתת את התורה לעמ"י, אבל מה עמ"י רואה? הם רואים את ההלוויה של משה רבינו בשמיים, 600 אלף גברים יושבים במדבר סיני מסתכלים על השמיים ורואים את ההלוויה של משה רבינו - איזה סרט ואיזה הפקה עשה היצר הרע ולא היה בכלל כזה דבר- מפנה נלמד איזה כוח גדול יש ליצר הרע להטעות אותנו..

יותר מהעבירות הוא רוצה את העצבות
האור הגנוז הוא מעל השכל, אני לא מבין למה המציאות הזאת עכשיו לטובה, אבל מעל לשכל אני מאמין שהכל לטובה - למעשה פעם זה היה עצה ודרך בעבודת השם, היום זה פיקוח נפש להסתכל על הדברים ככה, אם אדם לא הולך בדרך הזאת אזי אחרי כמה ימים הוא הולך לקבל טיפול פסיכיאטרי מכל מה שעובר ובכל יום זה רק הולך ומחריף. אומר רבינו שיותר ממה שהיצר הרע רוצה עבירות, הוא רוצה עצבות ודיכאון. אחרי חטא אדם הראשון כל מה שהיצר הרע רוצה מאתנו זה שנהיה עצובים, כל החיות שלו זה כשיהודי עצוב. ההתבוננות בחסדים של הקב"ה, גם כשאנחנו לא מבינים למה זה טוב, זה למעשה ביטול כל הכוח של היצר הרע. כל החושך זה כשאדם

חושב שיש פה משה רע, אבל כשאדם מבין ומשיג שזה הכל בעצם טובות וחסדים מאוד גדולים, זה בעצם ביטול החושך וזה בעצם הבחינה של האור הגנוז. **לכוון בפשטות לקבל את האור הגנוז**
צריך לכוון על זה ממש כפשוטו כשמדליקים נרות חנוכה, לכוון לקבל את האור הגנוז, הכוונה שנזכה לדעת שכל מה שהקב"ה עושה הכל לטובה. רבינו אומר בתורה י"ב חלק שני נקודה נוספת בעניין האור הגנוז, רבינו מקשה קושייה: ידוע שכל מציאות שקיימת, יכולה להיות קיימת אך ורק מהאור של השם. המושג מציאות חייב להכיל בתוכו אור השם. אם אין אור השם, אין מציאות. דבר שהאור של הקב"ה יוצא ממנו, פשוט הופך להיות חוזר לאין. כל המציאות זה אור השם, אז הקב"ה מאיר את כל הבריאה. רבינו מביא את הפסוק 'מלא כל הארץ כבודו' ומקשה עליו מהפסוק 'וכבודי לאחר לא אתן', כבודי זה האור שלי, את האור שלי לאחר לא אתן. אחר זה נקרא המקומות המטונפים ובתי עבודה זרה, רבינו מתכוון לשני שורשים של היצר הרע. המקומות המטונפים זה עומק התאוות של העולם הזה. בתי עבודה זרה זה כל הכפירה של העולם הזה. אז איפה שיש עומק של תאוות העולם הזה שזה נקרא נוקבא דתהומא רבא, ובתי עבודה זרה שזה הכפירות, שם כבודי לאחר לא אתן - הקב"ה אומר שם אני לא אתן את האור שלי. אז רבינו מקשה ושואל: הרי אין שום מציאות במלעדי השם, וברגע שהשם לא מאיר בשום מקום אזי המקום והמציאות הזאת בטלה. מצד שני 'וכבודי לאחר לא אתן' - אז איך מתקיימים כל המקומות שנקראים המקומות המטונפים ובתי עבודה זרה? הרי הקב"ה אומר וכבודי לאחר לא אתן..

מקומות מטונפים ובתי ע"ז
..התירוץ שרבינו מביא זה סוד מאוד-מאוד גדול: יש כבוד השם, שזה האור של השם שמקיים את הבריאה, אבל יש בחינה שהקב"ה מקיים את הבריאה ממקום מאוד-מאוד גבוה שנקרא 'בראשית מאמר סתום', זה סוד הכתר העליון ולמעשה זה האור הגנוז. אומר רבינו שהמקום הזה מחייה את המקומות המטונפים ובתי עבודה זרה - רבינו אומר לא להתבונן בזה יותר מדי מכיוון שזה פלא. יש פה דבר פלא, ככל שהמקום יותר שקוע בנוקבא דתהומא רבא ויותר בכפירה, שם בעצם האור והחיות של השם שמקיימת את המקום הזה, היא יותר ויותר גבוהה עד שזה בבחינת הכתר העליון שזה שורש כל העולמות וכל הבריאה.

החיות היא ממקום כ"כ גבוה
..רבינו מסביר למה דווקא כזה אור וחיות ממקום כזה גבוה מאירים שם, מכיוון שבכל מקום שזה מאיר זה מאיר בצורה נסתרת, לא יודעים ששם השם האיר את זה. לכן יכולים להיות כופרים שעושים את כל הדברים נגד השם, ולקבל חיות מהקב"ה, והם בכלל לא יודעים מהקב"ה. החיות שמקבלים במקומות האלה היא ממקום כ"כ גבוה לכן היא נסתרת ונעלמת ומי שנמצא שם לא יודע בכלל שהוא חי מכוח השם. יוצא מפה דבר נורא ורבינו אומר לא להתבונן בזה יותר מדי, ככל שהמקום יותר נמוך כך מחיה אותו אור רוחני יותר גבוה

במס'בת טבע עם עוד איזה 70,000 גו"ם
מדוע הקב"ה עשה שתהיה מציאות כזאת של מקומות מטונפים ובתי עבודה זרה, שהוא בעצמו מחיה את המקום הזה מהמקום הכי גבוה? כל זה בשביל מה? רבינו עונה על זה ואומר שיש נשמות שהתיקון שלהם זה לקבל חיות ואור מהאור הגנוז, ואי אפשר למצוא את האור הזה מכיוון שהוא גנוז בעולמות עליונים. רבינו אומר שאם אדם יהודי נפל למקומות המטונפים ובתי עבודה זרה ומשם שואל 'איה מקום כבודו'? הכוונה איך אני יכול להתקרב ולעבוד את הקב"ה? אזי יתגלה לו האור הגנוז במקום שבו הוא נמצא ועל זה נאמר מתכלית הירידה לתכלית העלייה, מהמקום הכי נמוך הוא יעלה למקום הכי גבוה. באמת כל מה שרבינו אומר שם זה

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמור, דביר-אחרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרן בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סגלית, סגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעד בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מירי מרים בת ניקול, בת-שבע בת ימימה, שמואל-אליעזר בן עדי, שולמית בת נדרה ויוסף, אלעד בן גילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה.

לרפואת: שולמית בת גמאר, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אחרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיא, שרונה בת שרה, הרב יוסף גנתיאן בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוחר-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שולמית בת נדרה ויוסף, מירב בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום ארוש בן ימנה, עדנה בת שרה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, נחמן בן ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, שמואל בן יחיא ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיא סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פרחיה, נסים בן חפסיבה, משה דמתי בן שמחה, אברהם בן לאה, שלמה אליהו בן אסתר, חיים בן רחל, תמר בת שרה, מרטה בת רבקה וירה, שושנה פרחי בת חוה, אברהם פרחי בן חוה, שושנה בת לאה, מרים בת ציפורה, אברהם בן שמחה, ישראל בן אביבה, אדריאן בן רומיה, חננאל חן בן אוריאל, אברהם בן נעמה, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מרון בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד, חממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בן מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת ג'מילה, עזרא בן חלוה, דוד בן מרים, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סרה הר"ד בן לירן ויהלה, נאגי בן ירדנה ורעיייתו גל גאולה בת אסתר הר"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה סברסה, תקווה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אביזן בן מלכה, שרונה בת חיים, מירה בת נדרה, יהושע בן עישה, דינה (יהודה) בת שרה.

וכן לעילוי נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה.

מוקדש לעילוי נשמת נאגי' עבדוש בן ירדנה ורעייתו גל גאולה בת אסתר השם יקום דמם !!!

3 אור הדעת | וישלח

את נר חנוכה אזי מדליקין את האור הגנוז, זה עומק העניין של מה שהגמרא שואלת עד מתי מדליקין את נר חנוכה? ועונה הגמרא עד שתכלה רגל מן השוק...

להאיר בחנוכה את הנחל נובע מקור חוכמה

מה זה עד שתכלה רגל מן השוק? עד שיכלו כל הנשמות בסוד הרגלין מהשוק שזה המקומות המטונפים ובתי עבודה זרה. עד שלא יעלו כל הנשמות מהמקום הזה, לא מפסיקים להדליק את נר חנוכה. אז מה נעשה אחרי חנוכה? צריך לדעת שאחת הכוונות החשובות והאמיתיות של חנוכה, זה מובא ב'שער הכוונות' של רבינו האר"י הקדוש, כאשר מברכים את הברכה 'להדליק נר חנוכה' זה ראשי תיבות 'נחל' אומר רבינו האר"י הקדוש: ושם תכונן כוונה שעכשיו מאיר בעולם אור קדוש שנקרא נחל. אומר רבינו הרש"ש שהנחל הזה הוא 'נחל נובע מקור חוכמה' - צריך לדעת שכל העניין של הצדיק זה להאיר את האור הגנוז. הכוונה הזאת היא כוונה אמיתית, זה לא איזה וורט, זה כוונה אמיתית משער הכוונות, צריך לכוון בהדלקה שעכשיו מאירים את הנחל נובע מקור חוכמה. בלשם ייחוד של הדלקת נרות חנוכה של הרש"ש כתוב: עכשיו אנחנו מאירים נחל נובע מקור חוכמה - מאירים את רבינו.

איזה טובות נצחיות הוא עושה אתנו

מה הכוונה להאיר את רבינו? הכוונה שרבינו בעצמו זה האור הגנוז, לכן רבינו משנה והופך את כל ההסתכלות שלנו על העולם. רבינו מלמד אותנו איך להסתכל על הדברים, צריך לדעת שכל פעם שיש לאדם עצבות, ייאוש, חרדות, כעס ופחד זה אומר שעכשיו מראים לו איזה סרט, אתה עצוב מסרט, אתה מיואש מסרט ואתה כועס מסרט, זה לא המציאות מכיוון שהמציאות לא עושה אותנו עצובים. המציאות זה הקב"ה וזה רק שמחה, מציאות זה גם לא פחד מכיוון שהקב"ה שומר עלינו 'הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל'. אדם גם לא כועס מכיוון שאם זה הקב"ה אז על מה אני אכעס? על הטובות שהוא עושה איתי? אדם בא ופגע בך? אם יש לך כסף מיד תיתן לו צדקה. כל מי שמעליב אותנו מיד צריך לתת לו צדקה או פדיון, איזה טובות נצחיות הוא עושה איתנו.

הפלת אותי??? עצבות לא תקבל ממני!!!

כל הבריון של האור הגנוז זה הכל לברר את כל הסרטים שהיצר הרע מקרין לנו כל היום. יש כמה סימנים מובהקים שהיצר הרע בעצמו הוא חסיד ברסלב מכיוון שהוא לא מתייאש, היצר הרע מקיים 'אין שום ייאוש בעולם כלל', עד שלא ישחטו אותו הוא כל יום עובד במסירות נפש על הפקה חדשה והוא עושה את זה יותר ויותר גדול. איפה היצר הרע באמת מתייאש? כשהוא עובד במסירות נפש להפיל יהודי לאיזה

ביצה, משבר או חושך, והוא מסר את הנפש מכיוון שלהפיל יהודי זה לא פשוט, יהודי מתנגד ולא רוצה ליפול, אז הוא עשה מסירות נפש, שלח שליחים ועבד על הרקע, לפעמים הוא עובד שבועות וחודשים כדי להפיל איזה יהודי, בסוף הוא הצליח, אבל אם היהודי הזה מקושר עם רבינו אז הוא שוכב למטה בביצה והיצר הרע ככה שמח ומרגיש שזהו עכשיו הוא קיבל את החיות, אבל זה שמקושר עם רבינו שוכב בביצה ואומר ליצר הרע בחיך: הפלת אותי, עצבות לא תקבל ממני. אתם יודעים איזה ייאוש זה ליצר הרע? רבינו עובד לייאש את היצר הרע. הסוד של הצדיק זה שהוא מאיר בתוכנו את השמחה, את ההתחזקות ואת ההתעודדות.

מאוד סתום וצריך הרבה הבנה, עכשיו אדם נמצא במציבה מסוימת טבע עם עוד איזה 70,000 גוים, ר' נתן שואל מי נמצא בכזה מקום ושואל ומחפש איך להתקרב להקב"ה? באמת מי שנמצא שם לא יכול להתעורר ולשאול איך להתקרב להקב"ה..

סיפור מעשיות במסיבת טבע בגרמניה

..אומר ר' נתן שיש צדיקים נקראים צדיקים יחידים הדורות, זה נקרא צדיק האמת. כל הצדיקים אמיתיים אבל צדיק האמת זה צדיק שעוסק בתיקון נשמות ישראל. צדיקים יחידים הדורות זכו להשיג ולהגיע אל האור הגנוז מצד הקדושה שלהם ואומר ר' נתן שהצדיק שהגיע למדרגה רוחנית כ"כ גבוהה שהוא נקרא בסוד האור הגנוז, הוא מאיר לכל הנשמות שנמצאים במקומות המטונפים ובתי עבודה זרה שמעורר אותם להתחיל לחפש את הקב"ה. לכן מהצדיק מקבלים הרהורי תשובה. יכול להיות שאדם יהיה במסיבת טבע וידברו איתו שם על ר' נחמן מברסלב. סיפר לי יהודי שהיה במסיבת טבע בגרמניה בראש השנה תשע"ו, פתאום באה אליו גוייה ונתנה לו במתנה שקית עם ספר, אחרי יומיים שלושה הוא פותח את הספר ורואה 'סיפורי מעשיות משנים קדמוניות' של ר' נחמן מברסלב. כל יהודי בדור שלנו אם הוא לא קיבל את הספר עצמו הוא קיבל את האותיות של הספר מכיוון שאין אף אדם שחזר בתשובה ויכול להסביר למה ואיך הוא חזר בתשובה, אין כזה דבר.

זה הנשמות הכי גבוהות בכל הדורות

אף אחד לא יודע איך הוא חזר בתשובה, כל אחד היה במקום שבו הוא היה - מה פתאום התחלת לחשוב על הקב"ה? הצדיק בעצמו מוריד את הניצוץ הזה. אומר ר' נתן שאדם שנמצא במקומות האלה, אם הוא לא מקבל ניצוץ והארה מהאור הגנוז אזי הוא לא מוכן בכלל לדבר עם אף אחד. אומר ר' צדוק הכהן מלובלין בספר 'צדקת הצדיק' שהנשמות שיורדות למקומות האלה וזה כמעט כל הדור, זה הנשמות הכי גבוהות מכל הדורות, זה נשמות ששייכות לאור הגנוז, אם הם לא מקבלים את האור הגנוז אין מה לדבר איתם בכלל. אם תבוא ותגיד להם מוסר זה בכלל לא מדבר אליהם, תבוא ותגיד למישהו יש גיהנום הוא יגיד לך אני לא מפקח משום גיהנום, למה זה ככה? מכיוון שזה נשמות שבאות מצד מידת אהבה. הניצוץ של האור הגנוז זה ניצוץ של אהבה. היום אם לא מקבלים ניצוץ מבחינת אהבה, הנשמות בכלל לא מוכנות לדבר. כתוב בספרים הקדושים שהנשמות שלפני הגאולה זה נשמות כ"כ גבוהות שבאמת השורש שלהם זה מבחינת האור הגנוז, הם חייבים להרגיש את שיא האהבה ושיא הקשר עם הקב"ה - הצדיק מאיר לנשמות את הנקודה הזאת

יורד ממדרגת רשב"י והוא כבר עצוב

צריך לדעת שברגע שיהודי שמקבל את הניצוץ הזה של האור הגנוז שזה אור נצחי של אהבה וחייבונו בינו לבין הקב"ה, באותו רגע אפילו הצדיקים הכי גדולים בדור לא עומדים לידו, מספיק לקבל ניצוץ אחד והוא מיד הופך להיות ר' שמעון בר יוחאי. יום אחד הוא יורד ממדרגת ר' שמעון בר יוחאי והוא כבר עצוב, הוא לא מוכן לעבוד את הקב"ה, כל זה בגלל שזה נשמות שהם מבחינת האהבה. רבינו אומר שבראשית מאמר סתום והמקומות המטונפים ובתי עבודה זרה, זה עצמו סוד האור הגנוז. ידוע שכל העולם נמשל לגוף האדם והמקומות הנמוכים נרמזים למקומות הנמוכים בגוף האדם לכן הירידה זה נרמז בסוד הרגלין, זה העקבתא דמשיחא. עכשיו אנחנו בעקביים שזה נקרא התגברות של הבחינה של התאוות והשיגעונות והנשמות ירדו לשם, ומתכלית הירידה עולים לתכלית העלייה. 'הרוקח' אומר שכאשר מדליקים

פיות ההתחדשות

העצות בתיקון המדות:

טז

לשם שמים - התבוננות

צריך לדעת שהיום הנסיונות עצומים ואין שום מציאות שאני אוכל לראות את כל מעשי ולטהר אותם, אלא זה רק רחמי שמים, עם הרבה

קִיַּמְתָּ סִפְנֵת הַכְּבוֹד, עַל מָה? "מִהַכְּבוֹד הָאַחֲרוֹן" שְׁחוּלָקִים לָהּ, שֶׁהִנָּפֵשׁ תִּהְיֶה וְתִתְפַּעֵל מִכֶּמֶה אֲנָשִׁים הִגִּיעוּ לַהֲלוּיָהּ שָׁלָה...

לִכֵּן אֲנַחְנוּ יְכוּלִים רַק לַהֲתַבּוֹנֵן, לְגַלוֹת אֶת הַבְּחִינּוֹת הָאֵלֶּה בְּתוֹכֵנוּ, חֵס וְשָׁלוֹם לֹא לִפְלִי מִהֵן וּלְהַמְשִׁיךְ לִבְקֵשׁ רַחֲמִים.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר אהר שליט"א)

קִדְּשָׁה, הִרְבֵּה הִשְׁרָאת שְׂכִינָה בְּתוֹכִי, וּלְאֵט לְאֵט הִקְבִּיָּה יוֹצִיא אוֹתִי בְּחִינָה אַחֲרֵי בְּחִינָה מִכְּבוֹד הַמַּלְאָכִים, וַיִּזְכֶּה אוֹתִי לְכְבוֹד אֱלֹקִים, לְאֵט לְאֵט יִרְאֶה לִי אֵיךְ לְהַפְנוֹת אֶת מַעְשֵׁי וּכְוִנוֹתֵי בְּכָדִי לְשִׁמְח אוֹתוֹ, בְּכָדִי לַעֲשׂוֹת לְטוֹבַת הָאַחֲרִים. וְדַאי שֶׁזֶּו עֲבוּדָה שֶׁל חַיִּים שְׁלֵמִים; גַּם לְאַחֵר שֶׁנִּסְתַּם הַגּוֹלָל וְהִנָּפֵשׁ מִרְחַפֶּת פֶּה, עֵדוֹן

מוקדש לע"נ אביזן מורי בן מלכה הי"ו ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה